

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

22 oktober 2003

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Marc van den Abeelen, Robert Voorhamme,
Jos Stassen en André-Emiel Bogaert –**

betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Historische achtergrond

De financieringsproblematiek voor startende, kleine en middelgrote ondernemingen is een thema waarover het Vlaams Parlement en in het bijzonder de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme zich herhaaldelijk heeft gebogen. Daarbij kan onder andere verwezen worden naar de hoorzitting van de commissie op 20 maart 2003 met als onderwerp: “De financieringsproblematiek voor kleine, middelgrote en startende ondernemingen en risicokapitaal”. Het onderwerp is evenwel de laatste jaren nooit echt van de agenda geweest.

In het kader van de algemene doorlichting van de economische ondersteuningsmaatregelen van 2001 is onderzocht of het huidige instrumentarium met betrekking tot waarborgverstrekking, met name de werking van het Vlaams Waarborgfonds, nog voldoende bij de actuele marktsituatie aansluit. Begin 2002 heeft de minister bevoegd voor economie daarbij de nodige toelichting gegeven in het Vlaams Parlement en ook in de beleidsbrieven Economie van 2002 en 2003 komt de evaluatie uitgebreid aan bod.

De conclusies van de evaluatie, die in de eerste plaats peilde naar het bereik, de doeltreffendheid en de doelmatigheid van het Vlaams Waarborgfonds, leidden uiteindelijk tot een initiatief ter vereenvoudiging en modernisering van de waarborgregeling investeringskredieten.

Dat initiatief, dat in essentie neerkwam op de introductie van een automatische waarborgregeling investeringskredieten, werd vertaald in een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende de waarborgregeling “nieuwe stijl”. De voorbereidende werkzaamheden en de redactie van het ontwerp van besluit betreffende de waarborgregeling “nieuwe stijl” brachten echter aan het licht dat de organisatiestructuur van het Vlaams Waarborgfonds, daterend uit 1978, zich moeilijk leent tot de aanpassingen die zich opdringen. Naarmate het besluitvormingsproces vorderde werd die vaststelling bijkomend geaccentueerd door de Raad van State, die vragen stelde bij de rechtsgrond die het bestaande wetgevend kader biedt voor de invoering van de automatische waarborgregeling.

De huidige juridische basis, die moet gezocht worden in de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, voorziet niet alleen in de omschrijving van het Waarborgfonds, opgericht in 1959 in de schoot van de Nationale Kas voor Beroepskrediet (nu Beroepskrediet NV), maar eveneens in de oprichting van het Comité van het Fonds, ook wel het beheerscomité genoemd.

Weliswaar zorgde de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voor de regionalisering van het Nationaal Waarborgfonds, waardoor de wet van 4 augustus 1978 van toepassing werd op de regionale waarborgfondsen, toch veranderde dat niets aan de organisatiestructuur ervan. Het beheer werd verzekerd en de samenstelling van het beheerscomité werd aangepast door het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie.

Om te vermijden dat de in voorbereiding zijnde herwaardering van het waarborginstrumentarium gehinderd wordt door oubollige organisatiestructuren en juridische tekortkomingen, is er zeer dringend behoefte aan een nieuwe decretale omgeving. Enkel een nieuw decretaal initiatief kan komaf maken met de erfenis uit het federale verleden. Tegelijkertijd moet het een modern en vereenvoudigd kader scheppen voor de onmiddellijke invoering van de automatische waarborgregeling en voor gelijkaardige initiatieven waaraan in de toekomst behoefte zou kunnen zijn.

2. KMO-financieringsagentschap

Zoals reeds vermeld werd, is KMO-financiering sinds geruime tijd een belangrijk aandachtspunt in Vlaanderen, ook in het beleidsdomein economie. Na de opstart van het project Activering Risicokapitaal Vlaanderen, dat zal leiden tot de lancering van de ARKImedes-regeling, kwam men al snel tot het inzicht dat een individuele gespecialiseerde maatregel niet zou volstaan om de toegang tot financiering voor KMO's te verbeteren.

Dat inzicht resulteerde in de beslissing van de Vlaamse regering op 19 juli 2002 tot oprichting van een KMO-financieringsagentschap bij Participatiemaatschappij Vlaanderen NV (PMV). Het KMO-financieringsagentschap heeft als doel het clusteren onder PMV van de op KMO's gerichte financieringsinstrumenten van het Vlaamse Gewest. Op basis van die beslissing heeft PMV een businessplan opgesteld dat aan het KMO-financieringsagentschap de nodige invulling moet geven. Daarom werd tegelijkertijd een draaiboek voor de orga-

nisatorische transfer van het Vlaams Waarborgfonds vanuit Beroepskrediet NV naar het KMO-financieringsagentschap geredigeerd.

Op basis van het bovenvermelde businessplan, heeft de Vlaamse regering op 18 juli 2003 haar goedkeuring gehecht aan de oprichting van het KMO-financieringsagentschap als een business unit van PMV en aan het draaiboek.

Met de oprichting van het KMO-financieringsagentschap wil de Vlaamse regering de verschillende instrumenten ter bevordering van KMO-financiering beter op de potentiële “klanten” afstemmen. Het gaat met andere woorden om een streven naar een specifiek en flexibeler aanbod voor de steeds groter wordende vraag vanuit diverse KMO-segmenten naar diverse vormen van KMO-financiering.

De organisatorische vormgeving van de business unit “KMO-financiering” streeft naar een maximum aan synergieën. Er wordt in de eerste plaats naar synergieën en schaalvoordelen gezocht op het vlak van personeelsbeheer, communicatie en natuurlijk bij de opbouw van de vereiste (financiële) knowhow.

Daar staat tegenover dat de juridische basisstructuur een sluitende dekking van de potentiële risico's moet beogen en de continuïteit van de instrumenten moet kunnen garanderen. Daarom worden voor de eigenlijke activiteit, respectievelijk het beheer van de ARKimedes-regeling en het beheer van de waarborgregeling, afzonderlijke rechtspersonen opgericht.

3. De invulling van het KMO-financieringsagentschap en de nieuwe waarborgregeling

Het KMO-financieringsagentschap wordt een business unit van PMV en zal bij de opstart de volgende taken waarnemen :

- het beheer van “ARKimedes”, de regeling die ernaar streeft op structurele wijze risicokapitaal te activeren naar Vlaamse starters en KMO's toe ;
- de taken verbonden aan de waarborgregelingen ten gunste van KMO's, bestaande uit :
 - de bestaande taken van het Vlaams Waarborgfonds, die voortvloeien uit :

- de bestaande waarborgregeling investeringskredieten ;
- de bestaande garantieregeling risicokapitaal ;
- de taken die zullen voortvloeien uit de nieuwe waarborgregeling ten gunste van KMO's.

De operationele en juridische hervorming van de waarborgverstrekking moet een antwoord bieden aan de beperkte populariteit van de huidige waarborgregeling, die grotendeels te wijten is aan drie factoren :

- een complexe en weinig transparante regelgeving ;
- het dubbelwerk tussen de bank en de administratie van het Waarborgfonds ;
- een beperkt partnership tussen de participerende banken en het Vlaams Waarborgfonds.

Dit zal op volgende wijze gebeuren :

a) continuïteit van de waarborgverlening

Bij de totstandkoming van het voorstel van decreet werd streng gewaakt over een aantal basisprincipes. Zo mocht de continuïteit van de waarborgregeling niet in het gedrang komen bij de overgang naar het nieuwe operationele en juridische kader. In het decreet is dan ook voorzien dat in afwachting van de implementatie van de nieuwe automatische waarborgregeling tijdens een overgangsperiode ook waarborgen verleend kunnen worden krachtens de bestaande waarborgregeling investeringskredieten. Waarborgbeheer NV en haar raad van bestuur zal alsdusdanig de taken van respectievelijk het Vlaams Waarborgfonds en het beheerscomité waarnemen, zowel voor wat de waarborgregeling investeringkredieten betreft, als voor de uitdovende garantieregeling risicokapitaal.

Voor de technische toelichting verwijzen we naar de artikelsgewijze commentaar.

b) de samenvoeging van het beslissings- en het uitvoeringsniveau.

Terwijl in het verleden de beslissing en de administratieve afhandeling van een waarborgdossier steeds gescheiden geweest zijn (de beslissing werd genomen door het beheerscomité, terwijl de administratie gebeurde door Beroepskrediet NV), zal dit nu binnen één entiteit, Waarborgbeheer NV, ge-

beuren. De samenvoeging biedt de volgende voordelen :

1° De inefficiënties die in het verleden bij het Vlaams Waarborgfonds optraden ten gevolge van de uitbesteding van het beheer aan Be-roepskrediet NV en ten gevolge van de splitsing tussen het beslissings- en uitvoeringsorgaan, kunnen weggewerkt worden. Die inefficiënties sluiten nauw aan bij de bevindingen die aan het licht kwamen tijdens de evaluatie van het Vlaams Waarborgfonds en kunnen als volgt worden opgesomd :

- een te grote administratieve rompslomp en weinig transparante regelgeving ;
- het gebruik van de waarborgregeling door een beperkte groep (voornamelijk rond Be-roepskrediet NV) van kredietverstrekkers ;
- het gebrek aan sturing van de dossierbeheerder door het beslissingsniveau.

2° De administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management, die instaat voor de implementatie van de waarborgverstrekking door het Vlaamse Gewest, heeft aangegeven dat de individuele (per dossier) toekenning van een gewestwaarborg zoveel mogelijk vermeden moet worden. Het contingeren van de waarborgen via de financiële instellingen komt tegemoet aan die verzuchting.

3° Het spreekt voor zich dat enkel het Vlaamse Gewest de bevoegdheid heeft om gewestwaarborgen toe te kennen. Via een bevoegdheidsdelegatie op basis van dit decreet zal de Vlaamse regering dan ook instaan voor de uitvoering en de aansturing van de nieuwe waarborgregeling en vanzelfsprekend ook voor de controle op het instrument. Het beheer zal echter op het niveau van Waarborgbeheer NV gebeuren en met uitzondering van de toekenning van de waarborgen aan de financiële instellingen, die voorbehouden is aan de Vlaamse regering, zullen ook alle voor de waarborgregeling noodzakelijke beslissingen door Waarborgbeheer NV worden genomen.

c) *Het beheer van de nieuwe waarborgregeling als bijzondere opdracht voor PMV*

Specifieke overheidstaak

Het verstrekken van waarborgen is te onderscheiden van het tijdelijk of versneld beschikbaar maken van investeringsmiddelen voor ondernemingen. Waarborgverstrekking zou kunnen omschreven worden als een typische overheidstaak. Het komt immers tegemoet aan een structurele tekortkoming in de levenscyclus van ondernemingen, namelijk het ontbreken van de noodzakelijke zekerheden bij nieuwe of bijkomende investeringen. De waarborgregeling bevat in vergelijking met de ARKimedes-regeling dus een duidelijk te identificeren element van overheidssteun.

Het instrument is niet gericht op het wegwerken van een marktfalen, maar tracht enkel de gevolgen ervan te beperken. Omwille van dit structureel gebrek aan zakelijke zekerheden bij de (startende) KMO is een blijvende overheidsinspanning noodzakelijk. Want de risico's verbonden aan de waarborgverlening, hypothekeren de rendabiliteit van een dergelijke activiteit.

Het lijkt daarom vanzelfsprekend dat de gewestwaarborgen rechtstreeks door de Vlaamse regering aan de financiële instellingen toegekend worden. De risico's verbonden aan de uitvoering van een overheidstaak, alsook de eindafrekening zullen op die manier bij het Vlaamse Gewest berusten.

Op basis van een bijzonder opdracht, zoals die op grond van het decreet betreffende de Vlaamse Investeringsmaatschappijen aan PMV kan worden gegeven, wordt het beheer van de oude en nieuwe waarborgregeling investeringskredieten en van de garantieregeling risicokapitaal nu aan een gespecialiseerde dochteronderneming van PMV toegekend. Hiervoor zijn een heel aantal specifieke redenen :

- De invulling van een overheidstaak onder controle van de overheid : het verstrekken van zekerheden aan KMO's is een zeer belangrijke taak van de overheid in de bestrijding van de problemen inzake KMO-financiering. Niet alleen worden aanzienlijke begrotingsmiddelen ingezet, deze moeten ook zo efficiënt mogelijk aangewend worden, opdat zij ten volle ten goede komen aan de KMO op zoek naar financiering. Dat is in het verleden niet altijd het geval geweest omwille van de uitbesteding van het beheer en de geringe mogelijkheid tot aansturing die daar het gevolg van was ;

- Het KMO-financieringsagentschap : in opdracht van de Vlaamse regering richt PMV een KMO-financieringsagentschap op dat in een eerste fase de bestaande instrumenten ter stimulering van KMO-financiering moet herbergen. Het agentschap moet op basis van de verregaande kennis en knowhow uitgroeien tot de referentie op het vlak van KMO-financiering in Vlaanderen en kan in de toekomst nog andere instrumenten opnemen ;
- De noodzaak aan een onafhankelijke dossierbeheerder met het oog op een optimaal gebruik door een zo groot mogelijk aantal kredietverstrekkers : het dossierbeheer door Beroepskrediet NV werd meer en meer als een hinderpaal ervaren door andere kredietinstellingen omwille van de steeds toenemende concurrentie in de sector ;
- De problematiek van de overname van de activiteit van Beroepskrediet NV : reeds bij de gunning op basis van een onderhandelingsprocedure van het beheer aan Beroepskrediet NV in 1999 bleek dat er zeer weinig belangstelling bestond voor een dergelijke dienstverlening. Hierbij komt nog dat in het belang van de openheid en de toegankelijkheid van de regelgeving voor een zo groot mogelijk aantal financiële instellingen, het beheer niet opnieuw mag toegewezen worden aan een financiële instelling die tevens gebruik wil maken van de waarborgregeling.

d) De krachtlijnen en de doelstellingen van de nieuwe waarborgregeling

De toekenning van de waarborgen

De Vlaamse regering zal waarborgen toekennen tot zekerheid van verbintenissen van KMO's aan bepaalde financiële instellingen, die waarborghouders zullen worden genoemd. De waarborghouder kan een kredietinstelling zijn, maar ook een maatschappij voor onderlinge borgstelling, een leasingmaatschappij of een kredietverlenende vennootschap voor de sociale economie.

De Vlaamse regering zal het totaal bedrag aan toe te kennen waarborgen onder de geïnteresseerden, de kandidaat-waarborghouders, verdelen volgens een nog nader te bepalen verdeelsleutel (bijv. marktaandeel in de KMO-kredietverlening) en eventueel zelfs herverdelen bij onderbenutting van het toegewezen contingent door bepaalde waarborghouders. Bovendien moet de waarborghouder zelf in het kredietrisico deelnemen, vermits de afroep van de waarborg nooit voor meer dan 75 per-

cent van de wanbetaling van de kredietnemer gevraagd mag worden.

Administratieve vereenvoudiging en versnelde afhandeling van het dossier

Zoals hoger reeds werd aangegeven, wordt de administratieve rompslomp als één van de belangrijkste inefficiënties beschouwd van de bestaande waarborgregeling. Naar Nederlands voorbeeld tracht men hieraan te verhelpen door een groot deel van de administratieve verantwoordelijkheid door te schuiven naar de waarborghouder. Op die manier wordt dubbel werk bij de financiële instelling en Waarborgbeheer NV zoveel mogelijk vermeden en wordt ook de instapdrempel verlaagd.

Meer zelfs, de rol van van de beheersmaatschappij zal in de toekomst beperkt blijven tot een a posteriori controle. Waarborgbeheer NV zal daarbij nagaan of de waarborghouders de waarborgen conform aan de voorwaarden, zoals bepaald door de Vlaamse regering, hebben afgeroepen.

Daarnaast zal Waarborgbeheer NV aan de Vlaamse regering advies verlenen bij de toekenning van waarborgen aan de financiële instellingen en kan zij een rol spelen bij de verdere ontwikkeling en uitwerking van waarborgregelingen.

Voorts zullen de procedures voor de waarborgverlening op zodanige wijze worden uitgewerkt dat de tijdsspanne tussen de bekendmaking en de toekenning van de contingenten tot een minimum beperkt wordt. Bovendien wordt een grote flexibiliteit van contingenten en waarborgen beoogd om een maximale benutting van de beschikbare middelen te garanderen.

Open en toegankelijk voor alle geïnteresseerde kandidaat-waarborghouders

Hierop wordt nader ingegaan bij de artikelsgewijze bespreking van artikel 8. Samengevat kan men stellen dat het de bedoeling is van de decreetgever om, via het aanbieden van een open en toegankelijke waarborgregeling aan de kredietverstrekkers, het gebruik en het aantal gebruikers te verhogen.

Eén van de belangrijke inefficiënties is, zoals hoger bleek, namelijk dat een groot aantal belangrijke spelers op de markt van de KMO-kredietverlening zeer weinig interesse betonen voor de waarborgregeling investeringskredieten. Niet alleen de administratieve overlast, maar ook de rigiditeit van de

procedures en het gebrek aan transparantie lagen aan de oorzaak hiervan. Dit alles vertaalt zich natuurlijk in een zeer beperkte promotie van de waarborgregeling door de kredietverstrekkers en in een zeer lage bekendheid ervan.

Maximale concurrentie tussen de kredietverstrekkers en maximaal aanbod aan KMO's

De openheid en toegankelijkheid, alsook de eenvoudige en transparante administratieve procedures, moeten leiden tot een verhoogd aanbod van de waarborgregeling in de KMO-kredietmarkt. Het streefdoel is dat elke kredietverstrekker die in de KMO-kredietverlening een rol van betekenis speelt de nieuwe automatische waarborgregeling als een belangrijk product in zijn aanbod naar de KMO's promoot. Alleen dan kan tegemoet gekomen worden aan het structureel gebrek aan zekerheden van KMO's in hun zoektocht naar de geschikte financiering van hun ondernemingsactiviteit.

4. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Artikel 1 verwijst naar de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

Artikel 2

Dit artikel bevat de verschillende definities die essentieel zijn voor de draagwijdte van dit decreet en vindt zijn verantwoording hierin dat het in het kader van de rechtszekerheid, van het grootste belang is dat aan zekere essentiële termen van de decretale regeling een nauwkeurig omschreven betekenis wordt gegeven.

Artikel 3

Artikel 3 verleent de Vlaamse regering de principiële bevoegdheid om, binnen de perken van het decreet, waarborgen te verschaffen aan financiële instellingen.

De aan de Vlaamse regering verleende bevoegdheid heeft een doelgebonden karakter. De doel-

stelling waarvoor de bevoegdheid is verleend, wordt aangegeven in het artikel. Meer in het bijzonder wordt de bevoegdheid verleend met het oog op de stimulering van de oprichting, de ontwikkeling en de financiering van kleine en middelgrote ondernemingen die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest.

Een dergelijke waarborg kan enkel worden verleend onder de nadere voorwaarden bepaald in het decreet en zijn uitvoeringsregelen.

De inhoudelijke invulling van deze voorwaarden is, in een logische cascade, nader opgesomd in de artikelen 4 tot en met 7 van het decreet, met dien verstande dat bepaalde daarvan nadere uitvoering vergen of kunnen krijgen :

- het artikel 4 geeft een limitatieve opsomming van de instellingen die waarborghouder kunnen worden. Het betreft zekere gespecialiseerde financiële instellingen bedrijvig op de markt van de financiering van kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) ;
- het artikel 5 omschrijft de financieringstransacties waaraan een waarborg kan worden gekoppeld : het betreft, enerzijds, financieringsovereenkomsten en, anderzijds, zekere andere verrichtingen mits deze als dusdanig zijn aangeduid in een besluit van de Vlaamse regering. Naast financieringsovereenkomsten, komen derhalve enkel de andere verrichtingen die in dit uitvoeringsbesluit zijn vermeld, in aanmerking voor de Gewestwaarborg ;
- het artikel 5 poneert tevens een regel van territoriale aanknoping, door te bepalen dat een waarborg slechts kan toegekend worden tot zekerheid van investeringsoperaties of van financieringsoperaties van activiteiten van kleine en middelgrote ondernemingen die zich situeren binnen het grondgebied van het Vlaamse Gewest ;
- het artikel 6 poneert de stelregel dat de financiële instelling die de waarborg bekommt, enerzijds, hiervoor premies zal betalen en, anderzijds, zelf moet deelnemen in het financieringsrisico, dat derhalve slechts gedeeltelijk door de waarborg zal worden gedekt. Op die manier wordt bewerkstelligd dat enkel ernstige dossiers worden ingediend en onder het stelsel van de waarborgregeling worden gebracht ;
- het artikel 7 bepaalt de stelregel dat de financiële instelling die een waarborg bekommt, alsook de

kredietnemer die de uiteindelijke begunstigde wordt van de waarborg, moet hebben aanvaard dat de uitbetaling van de waarborg niet bevrijdend werkt ten opzichte van de kredietnemer en andere borgen. De waarborghouder dient zich ertoe te verbinden na afroep van de waarborg de schuldvordering verder te innen en een overeengekomen percentage van de gerecupereerde bedragen door te storten aan het Vlaamse Gewest.

Aan de voormelde voorwaarden moet cumulatief zijn voldaan opdat een waarborg kan verleend worden.

Voor verdere bijzonderheden omtrent elk van deze voorwaarden wordt er verwezen naar de commentaar bij elk van de voormelde artikelen.

Artikel 4

De eerste paragraaf van dit artikel geeft een nadere opsomming van de financiële instellingen die in aanmerking komen voor het bekomen van de hoedanigheid van waarborghouder en derhalve voor de identiteit van medecontractant of wederpartij van een kleine of middelgrote onderneming in het kader van een financieringsovereenkomst, of andere verrichting, waaraan een waarborg kan worden gekoppeld.

Het betreft in eerste instantie 'kredietinstellingen'. Hiermee zijn bedoeld, enerzijds, kredietinstellingen die de vergunning bedoeld in artikel 7 van de Wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen hebben bekomen, maar, anderzijds ook, de kredietinstellingen die sorteren onder het recht van een andere lidstaat van de Europese Unie en die in overeenstemming met de Titel III van de voormelde wet van 22 maart 1993, hun werkzaamheden op het Belgisch grondgebied mogen uitoefenen, hetzij onder de vorm van een bijkantoor, hetzij in het kader van het vrij verkeer van diensten.

Het betreft in tweede instantie de zogenaamde 'maatschappijen voor onderlinge borgstelling' die nader zijn gedefinieerd in artikel 57 van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap. Het betreft meer in het bijzonder de vennootschappen die zijn opgericht onder de vorm van coöperatieve vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, bedoeld in artikel 59, eerste lid, 2°, van de gecoördi-

neerde wet van 24 december 1996 tot organisatie van de openbare kredietsector en van het bezit van de deelnemingen van de openbare sector in bepaalde privaatrechtelijke financiële vennootschappen, die borg staan, overeenkomstig de bepalingen van artikelen 2011 tot 2039 van het Burgerlijk Wetboek, voor een coöperatief lid, teneinde voor deze laatste de toegang tot het krediet te vergemakkelijken. Daarnaast betreft het de soortgelijke ondernemingen sortierend onder het recht van een andere lidstaat van de Europese Unie en die er onder een gelijkaardige regeling sorteren.

Het betreft in derde instantie de zogenaamde 'leasingmaatschappijen'. Bedoeld zijn de ondernemingen die van hun gewoon beroep hebben gemaakt het stellen van handelingen of verrichtingen van financieringshuur of leasing als bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 55, tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur van 10 november 1967 en die daartoe de in artikel 2 van dit koninklijk besluit bedoelde erkenning hebben bekomen, alsmede de financiële instellingen en kredietinstellingen afkomstig van een andere lidstaat van de Europese Unie die voldoen aan het bepaalde in de tweede paragraaf van artikel 2 van voormeld koninklijk besluit.

Een dergelijke financieringshuur of 'leasing' wordt luidens artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 55 gekenmerkt als volgt :

- 1° zij dient betrekking te hebben op bedrijfsmateriaal dat door de huurder uitsluitend voor beroepsdoeleinden wordt gebruikt ;
- 2° het materieel dient door de verhuurder speciaal met het oog op de huur te worden gekocht, en dit op gespecificeerde aanwijzing van de toekomstige huurder ;
- 3° de in het contract bepaalde huurtijd dient overeen te stemmen met de vermoedelijke duur van het bedrijfsgebruik van het materieel ;
- 4° de huurprijs dient zo te worden vastgesteld dat de waarde van het gehuurde materieel erdoor wordt afgeschreven over de in het contract bepaalde huurtijd ;
- 5° het contract dient ten behoeve van de huurder in de mogelijkheid te voorzien op het einde van de huur de eigendom van het gehuurde materieel te verwerven, tegen betaling van een prijs die in het contract wordt bepaald, een prijs

welke dient overeen te stemmen met de vermoedelijke residuele waarde van dat materieel.

Luidens de eerste paragraaf van artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 55 mag hij die zijn gewoon beroep ervan maakt voormelde handelingen van financieringshuur of 'leasing' te verrichten, deze bezigheid slechts uitoefenen nadat hij de erkenning heeft bekomen van de minister van Economische Zaken. De voorwaarden voor deze erkenning zijn bij ministerieel besluit bepaald.

Luidens het eerste lid van de tweede paragraaf van artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 55, zijn van deze erkenning vrijgesteld de kredietinstellingen die ressorteren onder een andere lidstaat van de Europese Unie en die, op grond van hun nationaal recht, handelingen van financieringshuur of leasing in hun land van herkomst mogen verrichten, evenals de financiële instellingen als bedoeld in artikel 78 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen die deze handelingen daadwerkelijk in hun land van herkomst verrichten. Het tweede lid van de tweede paragraaf van artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 55 bepaalt terzake dat, van zodra de Commissie voor het Bank- en Financiewezen, overeenkomstig artikel 65 of 66 van de wet van 22 maart 1993, door de controle-autoriteit van het land van herkomst ervan in kennis wordt gesteld dat een in het eerste lid bedoelde instelling handelingen van financieringshuur of leasing via vestiging van een bijkantoor of in het kader van het vrij verrichten van diensten in België wil verrichten, zij dit meedeelt aan de minister van Economische Zaken, samen met de relevante gegevens die haar door de controle-autoriteit van het land van herkomst zijn toegezonden. De minister van Economische Zaken registreert de betrokken instellingen en stelt hen in kennis van de door of in uitvoering van dit besluit voorgeschreven bepalingen die bij zijn weten van algemeen belang zijn.

Het betreft in vierde instantie 'kredietverlenende vennootschappen voor de sociale economie'. Dat zijn vennootschappen die zich toeleggen op de financiering van economische activiteiten uitgeoefend door vennootschappen, hoofdzakelijk coöperatieve vennootschappen, en onderlinge maatschappijen van vereniging, met de volgende principes als ethiek :

- gerichtheid op dienstverlening aan de leden of de gemeenschap in plaats van winst ;
- autonoom beheer ;

- democratisch beslissingsproces ;
- de personen en het werk hebben voorrang op het kapitaal bij de verdeling van de inkomsten ;

De tweede paragraaf van het artikel bepaalt als nadere voorwaarde waaraan de vier categorieën van financiële instellingen moeten voldoen om een waarborg te bekomen, dat zij gebruikelijk met KMO's financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, als bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 5, moeten aangaan, respectievelijk stellen. Deze regel bewerkstelligt dat enkel financiële instellingen die daadwerkelijk actief zijn op het vlak van de financiering van KMO's toegang tot de waarborgregeling van dit decreet genieten.

Artikel 5

De eerste paragraaf van dit artikel geeft aan tot zekerheid van welke verbintenissen van een KMO de Vlaamse regering een waarborg kan toekennen.

De voormelde verbintenissen moeten meer in het bijzonder voortvloeien uit, enerzijds, financieringsovereenkomsten en, anderzijds, andere verrichtingen als dusdanig gekwalificeerd door de Vlaamse regering.

Financieringsovereenkomsten worden gedefinieerd als overeenkomsten tussen, enerzijds, een kleine of middelgrote onderneming en, anderzijds, een kredietinstelling, leasingmaatschappij of kredietverlenende vennootschap voor de sociale economie, strekkend tot de financiering van investeringen of activiteiten van een kleine of middelgrote onderneming.

De notie moet ruim ingevuld worden en betreft elke overeenkomst op grond waarvan de kredietnemer (of –begunstigde) van de kredietgever hetzij een som geld, hetzij de beschikking over diens kredietwaardigheid bekomt, onder de verplichting een commissieloon te betalen en de voorkomend ontvangen geldsommen, vermeerderd met interest, terug te betalen. Een dergelijke financieringsovereenkomst is in de regel een consensuele en synallagmatische overeenkomst. Meestal heeft de overeenkomst ook een voortdurend karakter en gaan partijen haar intuitu personae aan.

Andere verrichtingen zijn die transacties die zullen worden opgesomd in een besluit van de Vlaamse regering als in aanmerking komend voor het eraan hechten van een waarborg.

De eerste paragraaf van dit artikel wil tevens verzekeren dat de waarborgregeling enkel kan strekken tot de financiering van investeringen en activiteiten van kleine en middelgrote ondernemingen die zich situeren binnen het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Het artikel bepaalt hiertoe dat een waarborg slechts kan worden verleend tot zekerheid van de verbintenissen van de kredietnemer voortvloeiend uit :

- hetzij financieringsovereenkomsten, en andere verrichtingen, die strekken tot een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest ;
- hetzij financieringsovereenkomsten, en andere verrichtingen, die strekken tot de financiering van de activiteiten van een op het voormeld grondgebied gelegen exploitatiezetel van een kleine of middelgrote onderneming.

De notie 'exploitatiezetel' heeft hierbij dezelfde betekenis als voor de toepassing van artikel 3, 1°, van het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid. Aldus is verzekerd dat de term, zoals gehanteerd in het onderhavige decreet, zoveel als mogelijk is afgestemd op de betekenis daaraan gehecht in het voormelde decreet van 31 januari 2003.

Het eerste lid van de tweede paragraaf bepaalt dat de Vlaamse regering ertoe gehouden is om de soorten of types van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen die in aanmerking komen voor het eraan hechten van een waarborg, te rubriceren.

Een dergelijke rubricering gebeurt, onder meer, in functie van de financieel-economische criteria die de Vlaamse regering zelf relevant acht (bijv. het moment van ontstaan van de KMO ; de omvang van het krediet ; de omvang van het balanstotaal en van het eigen vermogen van de KMO in verhouding tot het bedrag van het krediet ; de aard van de verbintenissen van de kredietgever ; het al dan niet verleend zijn van andere zekerheden ; enz.).

De rubricering heeft een praktische consequentie, vermits zij bepalend wordt voor het beleid van de Vlaamse regering inzake, onder meer, de bepaling van de premies (zie artikel 6, § 1) en de dekkingsgraad verschaft door de waarborg (zie artikel 5, § 3).

De leden 2 tot en met 4 van de tweede paragraaf van artikel 5 verlenen de grondslag voor de Vlaamse regering om de nadere voorwaarden en modaliteiten te bepalen waaraan elke soort van financieringsovereenkomst en elke soort van andere verrichting moet voldoen teneinde er een waarborg te kunnen aan hechten.

Het tweede lid van de tweede paragraaf bepaalt hiertoe dat de Vlaamse regering ertoe gehouden is om per soort van financieringsovereenkomst of andere verrichting, de nadere criteria en voorwaarden waaraan moet zijn voldaan, te bepalen.

Het derde lid van de tweede paragraaf vermeldt de minimale voorwaarde waaraan al die soorten of types van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen in elk geval moeten voldoen. Die voorwaarde is dat elk van deze soorten van financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen moet kaderen in de stimulering van de oprichting, de ontwikkeling en de financiering van de kleine of middelgrote onderneming - kredietnemer ;

Het eerste lid van de derde paragraaf van het artikel bepaalt dat de Vlaamse regering per financieringsovereenkomst, of andere verrichting, het percentage van de wanbetaling waarvoor de afroep van de waarborg zal kunnen gevraagd worden, moet aangeven. Luidens het tweede lid van de derde paragraaf van het artikel mag dit percentage voor geen van de soorten van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen meer dan 75 percent bedragen van de wanbetaling van de kredietnemer, waarvoor de afroep gevraagd wordt. Onder wanbetaling moet verstaan worden het totale bedrag van de verbintenissen van de kredietnemer voortvloeiend uit de betreffende financieringsovereenkomst, of andere verrichting, waarvoor de kredietnemer in gebreke is gebleven.

Aldus is het niet de bedoeling dat de waarborgregeling de volledige wanbetaling vanwege de kredietnemer zal afdekken, maar enkel een door de Vlaamse regering, op voorhand, bepaald relevant percentage ervan. Een deel van het financieringsrisico blijft aldus ten laste van de kredietgever. Overigens ligt dezelfde bekommernis ten grondslag aan de regel bepaald in de tweede paragraaf van artikel 6.

Met het oog op de rechtszekerheid is het van het grootste belang dat de rechtsonderhorigen – inzonderheid de financiële instellingen die zich geroepen voelen om aan de waarborgregeling deel te nemen – op voorhand kennis hebben van de omvang van dit dekkingspercentage. Om die reden is het nodig

dat de Vlaamse regering zulks op voorhand zal bepalen en, bij elke oproep als bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 8, zal bekendmaken (zie artikel 8, § 2, 6°).

Artikel 6

Het eerste lid van de eerste paragraaf van dit artikel bepaalt als regel dat een waarborg slechts kan worden verleend mits de waarborghouder hiervoor premies betaalt.

De omvang van de premies wordt, per soort van financieringsovereenkomst, of andere verrichting, waarvoor een waarborg kan worden verleend, vastgesteld door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering zal hierbij rekening houden met de aard, de gewichtigheid en de geldingsduur van de door de waarborg gedekte risico's.

Het tweede lid van de eerste paragraaf verschaft de Vlaamse regering de bevoegdheid om van de verplichting dat er premies moeten worden betaald, een vrijstelling te verlenen. De Vlaamse regering kan meer in het bijzonder voor door haar bepaalde specifieke doelgroepen een dergelijke uitzondering in het leven roepen. Te denken is bijv. aan startende kleine ondernemingen waarvoor de Vlaamse regering zou kunnen bepalen dat, in geval een financiële instelling hen een krediet verleent, daaraan een waarborg kan toegekend worden zonder dat de financiële instelling hiervoor premies verschuldigd is.

Hoe dan ook bepaalt het eerste lid van de tweede paragraaf van het artikel dat, ongeacht de duur en de aard van de financieringsovereenkomsten en de andere verrichtingen tot zekerheid waarvan een waarborg verstrekt wordt, de waarborghouder steeds moet deelnemen in de risico's verbonden aan de kredieten en andere verrichtingen tot zekerheid waarvan de waarborg wordt verleend. Deze regel is samen te lezen met – en wordt reeds ten dele verzekerd door – het bepaalde in de derde paragraaf van artikel 5.

Ook de regel van het eerste lid van de tweede paragraaf van het artikel 6 kan door de Vlaamse regering nader worden gepreciseerd of geconcretiseerd.

Aldus zou de Vlaamse regering, bij wijze van voorbeeld, kunnen bepalen dat het deel van de verbin-

komst of andere verrichting (of uit bepaalde soorten van dergelijke financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen) dat, rekening houdend met het dekkingspercentage bedoeld in het eerste lid van de derde paragraaf van artikel 5, niet door de waarborg van het Vlaamse Gewest wordt afgedekt, niet, of niet volledig, mag zijn afgedekt door een persoonlijke zekerheid verschaft door een derde partij (andere dan de kleine of middelgrote onderneming of de kredietgever).

De derde paragraaf van het artikel 6 verschaft de Vlaamse regering een instrument om het hoofd te bieden aan zware crisissituaties die, in navolging van de omschrijving die is gehanteerd in het eerder geciteerde decreet van 31 januari 2003, zijn omschreven onder de term "openbare ramp" of "openbare crisis" zoals deze is erkend bij besluit van de Vlaamse regering. Te denken is bijv. aan de dioxine-crisis die Vlaanderen heeft geteisterd in 1999 of het uitbreken van de varkenspest. In 2000 werd de mogelijkheid gecreëerd voor de getroffen ondernemingen om een beroep te doen op het Vlaams Waarborgfonds voor een waarborg op de beroepskredieten die nodig waren voor de wederamenstelling van het bedrijfskapitaal.¹

In dergelijke omstandigheden kan de Vlaamse regering toelaten dat de premies verbonden aan een eerder toegekende waarborg niet langer verschuldigd zijn voor de gehele geldingsduur van de waarborg, dan wel voor een deel ervan.

De toekenning van een nieuwe waarborg door de Vlaamse regering kan in dezelfde omstandigheden geschieden zonder het opleggen van een verplichting tot het betalen van premies of met een tijdelijke vrijstelling van een dergelijke verplichting.

Artikel 7

Zoals reeds aangehaald in de commentaar bij het artikel 3, kan een waarborg slechts worden verleend voor financieringsovereenkomsten, en andere verrichtingen, bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 5, waarin de kredietnemer en de waarborghouder uitdrukkelijk hebben aanvaard dat de uitbetaling van de waarborg door het Vlaamse Gewest niet bevrijdend werkt ten opzichte van de kredietnemer en andere borgen. De waarborghouder moet zich ertoe verbinden na afroep van de waarborg de schuldvordering verder te innen en de ge-

¹ Decreet van 17 april 2000 houdende een waarborgregeling voor de ondernemingen die getroffen zijn door de dioxine-crisis in 1999, B.S., 23 mei 2000.

recupereerde bedragen ten belope van het in het eerste lid van de derde paragraaf van artikel 5 bedoelde percentage door te storten aan het Vlaamse Gewest.

De Vlaamse regering kan in de in de derde paragraaf van artikel 6 bedoelde gevallen, derhalve bij het uitbreken van een openbare ramp of crisis die als dusdanig is erkend door de Vlaamse regering, wat betreft de bestaande waarborgen, een afwijking van het bepaalde in de eerste paragraaf toestaan. De toekenning van een nieuwe waarborg door de Vlaamse regering kan in dezelfde omstandigheden geschieden zonder de naleving van de in de eerste paragraaf bedoelde verplichting, dan wel met een tijdelijke vrijstelling van deze verplichting.

Artikel 8

De afdeling 2 van het Hoofdstuk II regelt de modaliteiten en de procedure van de toekenning van de waarborgen in toepassing van dit decreet.

Het artikel 8 regelt inzonderheid de procedure die de Vlaamse regering, optredend voor rekening van het Vlaamse Gewest als waarborgverschaffer, moet naleven bij het lanceren van de oproepen gericht tot de financiële sector (de potentiële waarborghouders).

Vier beginselen staan hierbij voorop, te weten :

- het gelijkheidsbeginsel ;
- het toegankelijk karakter van het waarborgsysteem ;
- het open karakter van het waarborgsysteem waarmee beoogd wordt de vrije concurrentie tussen de financiële instellingen te verzekeren ;
- de periodiciteit van de toekenning van de waarborgen.

Het gelijkheidsbeginsel houdt in dat de waarborgregeling openstaat voor alle in de eerste paragraaf van artikel 4 vermelde financiële instellingen die, zoals bepaald in de tweede paragraaf van datzelfde artikel, gebruikelijk financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, aan KMO's toestaan en daardoor, onrechtstreeks, voor alle KMO's die cliënt zijn van de voormelde financiële instellingen.

Indien, naar is te verwachten, meerdere financiële instellingen blijken zullen geven van hun interesse

om van de waarborgregeling gebruik te maken, zullen de in het kader van de waarborgregeling ter beschikking gestelde middelen, op voet van evenredigheid verdeeld worden onder elk van deze instellingen die, met naleving van de verplichtingen vermeld in het decreet, op formele wijze hun interesse hebben laten blijken om waarborghouder te worden. Met het oog op het verzekeren van de rechtszekerheid bepaalt de derde paragraaf van artikel 8 dat er bij besluit van de Vlaamse regering een sleutel van verdeling van het totaal bedrag dat, per oproep, ter beschikking zal worden gesteld onder de diverse geïnteresseerde instellingen, zal worden vastgesteld. Deze sleutel van verdeling zal steunen op objectieve en economisch verantwoorde criteria.

Het toegankelijk karakter van de waarborgregeling houdt in dat elke financiële instelling die voorkomt in de opsomming van de eerste paragraaf van artikel 4 en voldoet aan het bepaalde in de tweede paragraaf van dit artikel, op vrijwillige basis, tot de waarborgregeling kan toetreden, maar daar geenszins toe verplicht wordt. Bovendien zal de waarborg aan geen dergelijke financiële instelling wordt ontzegd, mits de financiële instelling inderdaad voldoet aan het bepaalde in artikel 4 en op voorwaarde dat de financiële instelling zich, in antwoord op een oproep als bedoeld in de eerste paragraaf van het artikel 8, op de wijze bepaald in artikel 9, kenbaar heeft gemaakt. Hierbij is op te merken dat de voorwaarden bepaald in artikel 9 een in hoofdzaak formeel karakter hebben, zodat de toekenning van de waarborg, mits blijkt dat voldaan is aan de voornamelijk formele voorwaarden, een quasi-automatisch karakter heeft ten aanzien van de financiële instellingen die eraan willen deelnemen.

Het open karakter van de waarborgregeling houdt in dat zij zich richt tot de gehele sector van financiële instellingen als bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 4 die gebruikelijk kredieten (of andere financieringsverrichtingen) toestaan aan KMO's. Elke financiële instelling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 4 kan derhalve toetreden tot het systeem. Gezien het hierna besproken periodiciteitsbeginsel is bovendien niet vereist dat een financiële instelling reeds van bij de eerste oproep door de Vlaamse regering haar belangstelling zou laten blijken. Integendeel kan zij haar kandidaatstelling ook voor het eerst bij een tweede of daaropvolgende oproep laten blijken (in welk geval zij vanzelfsprekend enkel in aanmerking komt voor de toekenning van een waarborg in het kader van de oproep waarvoor zij voor het eerst haar belangstelling heeft laten blijken). Omgekeerd kan een financiële instelling die zijn belangstelling bij de eer-

ste oproep heeft laten blijken, ervoor opteren om zich bij latere oproepen te onthouden.

Het periodiciteitsbeginsel houdt tenslotte in dat de Vlaamse regering, op periodieke tijdstippen, een oproep voor de toekenning van waarborgen in toepassing van dit decreet, zal lanceren. De periodiciteit hiervan zal nader worden geregeld in een besluit van de Vlaamse regering.

Aldus zal de Vlaamse regering op geregelde tijdstippen een oproep lanceren en in navolging daarvan, aan de geïnteresseerde financiële instellingen, een gewestwaarborg verlenen voor een welbepaalde periode.

Louter bij wijze van voorbeeld zou er aldus kunnen bepaald worden dat oproepen tijdens het eerste jaar waarin de regeling van kracht is, driemaandelijks zullen worden uitgebracht en dat de op grond daarvan toegekende waarborgen zullen verleend worden voor een periode van telkens één jaar. In de veronderstelling dat de eerste oproep bijv. plaats zou vinden op 2 april 2004 en de Vlaamse regering tot de verdeling (en derhalve toekenning van de waarborgen) zou beslissen op 16 april 2004, zullen de eerst toegekende waarborgen verstrijken op 16 april 2005. Een tweede oproep zal dan volgen op 2 juli 2004, enz. Rekening houdend met het bepaalde in de derde paragraaf van artikel 10, kan bij de toekenning van de waarborg naar aanleiding van de tweede oproep ertoe beslist worden om een waarborg die in het kader van de eerste oproep zou zijn toegekend, te herbepalen (bijv. door een verlenging van de geldingsduur, een aanpassing van het bedrag, een uitbreiding van de soorten van financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, waarvoor de waarborg verleend wordt, enz.).

Op het ogenblik van de bekendmaking van de oproep deelt de Vlaamse regering een aantal praktische gegevens mee die, met het oog op de rechtszekerheid, aangeven onder welke voorwaarden en modaliteiten de waarborgverlening zal verlopen. Deze praktische gegevens zijn :

- 1° het maximumbedrag van het geheel van de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen ;
- 2° de soort van financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen waaraan de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen, gekoppeld kunnen worden ;

3° de sleutel van verdeling van het totaal bedrag aan waarborgen dat daadwerkelijk zal toegekend worden, onder de kandidaat-waarborghouders waaraan een waarborg verleend wordt ;

4° de geldingsduur van de toe te kennen waarborgen ;

5° de periode gedurende de welke de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen, gekoppeld kunnen worden aan nieuwe financieringsovereenkomsten of nieuwe andere verrichtingen, die aan de in artikel 5 gestelde voorwaarden voldoen ;

6° de premies en de modaliteiten van betaling ervan die de waarborghouder, per soort van financieringsovereenkomst of andere verrichting, als tegenprestatie voor de waarborgen verschuldigd zal zijn ;

7° het dekkingspercentage als bedoeld in artikel 5, § 3, dat voor de verschillende soorten van financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, werd vastgesteld ;

8° de termijn waarbinnen op de oproep moet gereageerd worden teneinde in aanmerking te komen voor de toekenning van een waarborg ;

9° de datum waarop de Vlaamse regering zal beslissen over de toekenning van de waarborgen in het kader van de betreffende oproep.

Deze gegevens spreken voor zich en vergen geen nadere commentaar.

Artikel 9

Dit artikel regelt de procedureregels die de potentiële waarborghouders moeten naleven teneinde hun interesse om deel te nemen aan het waarborgsysteem, op formele wijze, te laten blijken.

Meer in het bijzonder wordt in de oproep van de Vlaamse regering aangegeven binnen welke termijn de potentiële belangstellenden van hun belangstelling blijk moeten geven.

De aanmelding dient te gebeuren bij de dossierbeheerder, Waarborgbeheer NV. Voor de draagwijdte van deze omschrijving wordt verwezen naar, enerzijds, het artikel 2, 15°, en, anderzijds, de commentaar bij de artikelen 20 tot 22 van het decreet.

Op straffe van niet ontvankelijkheid van de aanmelding, moet deze gebeuren binnen de vooropgestelde termijn. De reden hiervoor is dat de berekeningen van de verdeling van het per oproep ter beschikking gesteld bedrag onder de verschillende belanghebbenden zeer ingewikkeld zijn en deze daarenboven binnen stringente termijnen zullen moeten gebeuren (vermits de datum waarop de beslissing over de toekenning van de waarborgen ook reeds op voorhand bekend gemaakt wordt ; zie artikel 8, § 2, 9°). Gezien dit strakke tijdschema is het meer dan verantwoord te eisen dat elke belanghebbende dit tijdschema ook daadwerkelijk respecteert.

Het eerste lid van de tweede paragraaf van het artikel bepaalt een aantal nadere formele regels waaraan de aanmelding door een potentiële waarborghouder moet voldoen. Deze regels spreken voor zich en vergen geen nadere commentaar.

Het tweede lid van de tweede paragraaf verschaft de Vlaamse regering een rechtsgrond om de aanmeldingsprocedure en -vereisten nader uit te werken.

Eenmaal een potentiële waarborghouder, binnen de vooropgestelde aanmeldingstermijn en met naleving van voormelde formele regels, blijk heeft gegeven van zijn belangstelling om waarborghouder te worden, geldt hij als kandidaat-waarborghouder als gedefinieerd in artikel 2, 3°.

Artikel 10

Op de datum bedoeld in artikel 8, § 2, 9°, neemt de Vlaamse regering haar beslissing omtrent de toekenning van waarborgen in het kader van de betreffende oproep.

Luidens het eerste lid van de eerste paragraaf van artikel 10 moet de Vlaamse regering, alvorens haar beslissing te nemen, het advies van Waarborgbeheer NV horen. Deze regel heeft een praktisch karakter, gezien Waarborgbeheer NV, met toepassing van hetgeen is bepaald in de artikelen 21 en 22, instaat voor het administratieve beheer en voor de inzameling van de diverse gegevens die met de waarborgregeling verband houden.

Elke kandidaat-waarborghouder die voldoet aan de voorwaarden van het decreet en, inzonderheid de in artikel 9 bedoelde verplichtingen heeft nageleefd, ontvangt de waarborg ten belope van een

deel van het totaal bedrag aan waarborgen die op dat ogenblik toegekend worden.

Een beslissing waarbij de toekenning van de waarborg aan een potentiële waarborghouder geweigerd wordt, moet luidens het bepaalde in het tweede lid van de eerste paragraaf van het artikel, nader worden gemotiveerd.

Mogelijke redenen van weigering zijn :

- de persoon die zich heeft aangemeld beantwoordt niet aan één van de hoedanigheden bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 4 ;
- de persoon die zich heeft aangemeld, heeft niet aangetoond dat financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, bedoeld in artikel 5, tot zijn gebruikelijke activiteiten behoren ;
- de persoon die zich heeft aangemeld, heeft zulks niet gedaan binnen de termijn bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 9 ;
- één of meerdere van de (andere) verplichtingen van de tweede paragraaf van artikel 9 werden niet nageleefd ;
- enz.

Bij de toekenning van de waarborgen wordt er vanzelfsprekend gebruik gemaakt van de sleutel van verdeling als bedoeld in de derde paragraaf van artikel 8. Zulks wordt als regel vooropgesteld in de tweede paragraaf van het artikel 10.

Het eerste lid van de derde paragraaf verschaft de Vlaamse regering de rechtsbasis om in het kader van een tweede of daaropvolgende oproep, aan een kandidaat-waarborghouder waaraan reeds in het kader van de eerste (of een eerdere) oproep een waarborg is verleend, de waarborg toe te kennen onder de herbepaling – of herinvulling – van de voorwaarden van de eerder toegekende waarborg. Een aldus herbepaalde waarborg (of herbepaling van de waarborg) vervangt in een dergelijk geval de eerder toegekende waarborg. Deze regel beoogt een vlotte organisatie van de waarborgregeling mogelijk te maken, zodat, inzonderheid ten behoeve van financiële instellingen (en daardoor, onrechtstreeks, hun cliënteel) die hun continue belangstelling om aan de waarborgregeling deel te nemen laten blijken, een continu operationeel systeem voor de waarborgregeling op touw kan gezet worden.

Luidens het tweede lid van dezelfde paragraaf kan de Vlaamse regering nadere regelen uitvaardigen aangaande dit systeem van herbepaling van eerder verschaft waarborgen.

De beslissing van de Vlaamse regering waarbij een waarborg wordt toegekend, dient, luidens het bepaalde in het eerste lid van de vierde paragraaf van het artikel 10, uitdrukkelijk de geldingsduur waarvoor deze waarborg wordt verleend, te vermelden, alsook de periode gedurende de welke deze waarborg koppeld kan worden aan nieuwe financieringsovereenkomsten of nieuwe andere verrichtingen, die aan de in artikel 5 gestelde voorwaarden voldoen. Tevens vermeldt deze beslissing, luidens het tweede lid van dezelfde paragraaf, de verschuldigde premies, alsmede de betalingsmodaliteiten ervan. Deze vereisten zijn gesteld met het oog op een rechtszekere regeling, zodat aangaande de inhoud van de essentiële modaliteiten van een toegekende waarborg, geen discussie kan ontstaan.

Artikel 11

Dit artikel regelt de wijze van kennisgeving van de regeringsbeslissing aan, enerzijds, de belanghebbenden en, anderzijds, het brede publiek.

De eerste paragraaf regelt het ter kennis brengen, per persoon die zich heeft aangemeld, van de beslissing omtrent de al dan niet toekenning van de waarborg. In geval van een beslissing van weigering moeten de redenen van de weigering worden meegedeeld.

Deze beslissingen worden tevens meegedeeld aan Waarborgbeheer NV (artikel 11, § 3).

De tweede paragraaf regelt de bekendmaking van de verdeling van het totaal van het, per betreffende oproep, ter beschikking gesteld bedrag onder de diverse waarborghouders, in het Belgisch Staatsblad. Op die manier kan elke belangstellende in de ruime zin van het woord kennis nemen van de uiteindelijke uitkomst van het gevoerde regeringsbeleid aangaande de waarborgregeling.

Artikel 12

Om alle misverstanden dienaangaande te vermijden, verschaft het artikel 12 de Vlaamse regering een rechtsbasis voor het treffen van nadere uitvoe-

ringsregelen aangaande het bepaalde in de afdeling 2 van het hoofdstuk II van onderhavig decreet.

Het artikel vergt voor het overige geen nadere commentaar.

Artikel 13

Een waarborg die met toepassing van het bepaalde in dit decreet aan een waarborghouder wordt toegekend, dient ter dekking van de risico's van welbepaalde kredietdossiers of andere verrichtingen van de waarborghouder.

Op periodieke tijdstippen – luidens de tweede paragraaf van het artikel 13 zal de Vlaamse regering dit zelf bepalen – zal de waarborghouder dan aan Waarborgbeheer NV inlichtingen moeten verstrekken over de lopende kredietdossiers (of dossiers inzake andere verrichtingen) tot zekerheid waarvan hij de aan hem toegekende waarborgen gekoppeld heeft.

Krachtens de tweede paragraaf van dit artikel zal de Vlaamse regering bepalen wat die inlichtingen precies moeten inhouden en onder welke vorm ze moeten verstrekt worden.

In ieder geval moeten de inlichtingen telkens het totale bedrag bevatten waarvoor de waarborghouder de hem toegekende waarborgen zou kunnen afroepen. Dat totale bedrag kan niet hoger zijn dan het totale bedrag van de waarborgen die aan de waarborghouder werden toegekend en waarvoor de geldingsduur nog loopt.

De informatieverstrekking die opgelegd wordt in dit artikel is van groot belang gezien zij een formele vereiste is om de waarborg te kunnen afroepen. Een dergelijke afroep is immers enkel mogelijk wat betreft de kredietdossiers (of dossiers inzake andere verrichtingen) waarover de nodige inlichtingen verstrekt werden en waarvan de geldingsduur nog loopt (zie artikel 14, § 1, 1, en artikel 14, § 2, 1°).

Artikel 14

Het artikel 14 regelt de voorwaarden waaronder een afroep van een toegekende waarborg – bedoeld is een formeel verzoek gericht tot de waarborgverschaffer, in casu het Vlaamse Gewest, te dien einde vertegenwoordigd door Waarborgbe-

heer NV (zie artikel 15) om de waarborg, ten belope van het gevraagde bedrag, te betalen – zal dienen te gebeuren.

De eerste paragraaf vermeldt een aantal vereisten waaraan de afroep zelf moet voldoen. De eerste voorwaarde houdt in dat de waarborghouder het krediet van de kredietnemer volledig eisbaar gesteld heeft. Dat wil zeggen dat de kredietverstrekker, om redenen opgenomen in de financieringsovereenkomst, de kredietnemer dwingt tot volledige en onmiddellijke terugbetaling van de nog verschuldigde bedragen. De tweede voorwaarde spreekt voor zich en vergt geen nadere commentaar.

De tweede paragraaf vermeldt een aantal maximumbegrenzings van een dergelijke afroep. Deze begrenzings zijn cumulatief van toepassing.

De eerste maximumgrens wordt gesteld door het bedrag van de waarborg zelf, hetgeen voor zich spreekt : een afroep is uiteraard niet mogelijk boven het bedrag van de waarborg zelf. In normale omstandigheden zou deze grens bovendien een theoretisch karakter moeten hebben, vermits, gezien de waarborgregeling is ingericht ten behoeve van kleine of middelgrote ondernemingen, het niet de bedoeling is dat de wanbetaling van één dergelijke kleine of middelgrote onderneming in het kader van een kredietdossier (of dossier inzake een andere verrichting) van die omvang zou zijn dat zij het gehele bedrag van de waarborg zou opgebruiken, zij het dat zulks, minstens theoretisch (en in afwachting van de kennisname van de inhoud van de uitvoeringsregels), niet uit te sluiten is.

De tweede grens van een afroep wordt gesteld door het dekkingspercentage dat door de Vlaamse regering, met toepassing van het bepaalde in het eerste lid van de derde paragraaf van artikel 5, is bepaald voor de betreffende soort van financieringsovereenkomst, of andere verrichting, waarop de wanbetaling betrekking heeft. Zoals gezegd, beoogt een dergelijke regeling, onder meer, te bewerkstelligen dat de financiële instelling ook zelf een deel van het kredietrisico op zich neemt, zodat ook vermeden wordt dat, onder het mom van de overheidswaarborg, de financiële instellingen een te roekeloos beleid inzake de verstrekking van kredieten zouden gaan voeren, wat in strijd zou zijn met de regels van prudentieel bankieren. Het feit dat een dekking door een waarborg verleend met toepassing van dit decreet steeds slechts een partieel karakter heeft, beoogt dit euvel te vermijden.

De derde grens sluit aan bij de eerste grens en bepaalt dat geen uitkeringen mogelijk zijn boven het bedrag van de waarborg verminderd met de eerdere uitkeringen die op verzoek van de waarborghouder zijn gebeurd.

De derde paragraaf vermeldt de evidente vereiste dat een waarborg slechts kan afgeroepen worden in de mate zijn geldingsduur nog loopt.

Artikel 15

Dit artikel vergt geen nadere commentaar.

Artikel 16

Dit artikel vergt geen nadere commentaar.

Artikel 17

De eerste paragraaf van dit artikel regelt de betaalbaarstelling – bedoeld is de beslissing waarbij Waarborgbeheer NV, voor rekening van het Vlaamse Gewest, beslist dat de afroep geheel of gedeeltelijk zal worden uitbetaald – van de afroep van een waarborg.

Een beslissing van weigering van betaalbaarstelling – bedoeld is de beslissing waarbij Waarborgbeheer NV ertoe beslist dat de afroep niet zal worden uitbetaald – en een beslissing waarbij een afroep slechts gedeeltelijk betaalbaar wordt gesteld, moet luidens het tweede lid van de eerste paragraaf steeds gemotiveerd zijn. Voorts moet een dergelijke beslissing, luidens de door de Vlaamse regering bepaalde modaliteiten, ter kennis worden gebracht van de Vlaamse regering.

Gezien een beslissing van al dan niet betaalbaarstelling het karakter van een administratieve rechtshandeling heeft, is het passend om voor de beslissingen waarbij de betaalbaarstelling, hetzij in zijn geheel, hetzij ten dele, wordt geweigerd, in een procedure van hoger beroep te voorzien.

Daartoe bepaalt de tweede paragraaf van dit artikel, bij wijze van principe, de mogelijkheid van een hoger beroep bij de Vlaamse regering. Het wordt voor het overige aan de Vlaamse regering overgelaten om, bij regeringsbesluit, de termijnen en de

procedure van een dergelijk hoger beroep nader uit te werken.

Artikel 18

Dit artikel regelt de uitbetaling van een afroep van een waarborg waarvoor tot de gehele of gedeeltelijke betaalbaarstelling is beslist (zie dienaangaande de commentaar bij het artikel 17).

Het basisprincipe van een dergelijke uitbetaling is weergegeven in de tweede paragraaf van het artikel. Luidens deze tweede paragraaf verloopt een uitbetaling in twee fasen :

- in een eerste fase wordt een voorschot of provisie, gebaseerd op een schatting van de vermoedelijke wanbetaling door de kredietnemer, verriicht ;
- eenmaal het bedrag van de wanbetaling door de kredietnemer definitief vaststaat – in de regel zal dit het geval zijn bij de afwikkeling van de procedure van collectieve vereffening van diens vermogen – volgt daarna een verrekening die in geval van een te hoog voorschot, zal leiden tot een terugbetaling aan de waarborgverschaffer en, in geval van een te laag voorschot, tot een bijbetaling.

Artikel 19

De regeling van artikel 19 heeft een administratief karakter en beoogt een inzicht in het verloop van (het uitstaande saldo) van een waarborg te verschaffen.

Daartoe bepaalt het artikel dat na elke uitbetaling van een voorschot en na elke uitbetaling van een definitieve afrekening, een berekening van het uitstaande saldo moet gebeuren. De precieze modaliteiten hiervan zullen worden geregeld door de Vlaamse regering.

Artikel 20

In dit artikel wordt duidelijk gemaakt dat Waarborgbeheer NV wordt opgericht als gespecialiseerde dochteronderneming van Participatiemaatschappij Vlaanderen NV. Laatstgenoemde krijgt daarbij het recht om de naam van Waarborgbeheer

NV te wijzigen, mits zij daarbij de regels van het vennootschapsrecht toepast.

Artikel 21

In dit artikel worden de maatschappelijke doelstellingen van Waarborgbeheer NV vastgelegd.

Die doelstellingen bestaan vooreerst uit het beheer van de dossiers die voortvloeien uit de waarborgregeling die vastgelegd wordt in dit decreet.

Verder wordt ook voorzien dat Waarborgbeheer NV het beheer kan waarnemen van de waarborgdossiers die in het verleden tot stand gekomen zijn, en in de toekomst nog tot stand kunnen komen, op basis van de bestaande waarborgregeling investeringskredieten en de garantieregeling risicokapitaal.

Voorts wordt aan Waarborgbeheer NV de mogelijkheid gegeven om niet alleen waarborgdossiers voor rekening van het Vlaamse Gewest te gaan beheren, maar tevens zelf waarborgen toe te kennen tot zekerheid van de verbintenissen van KMO's. Uiteraard zal die functie enkel vervuld kunnen worden als de vennootschap daarvoor over de nodige financiële middelen – of waarborgen – beschikt.

Ten slotte wordt bepaald dat Waarborgbeheer NV kan optreden als adviseur in het domein van waarborgverlening ten gunste van ondernemingen.

Artikel 22

In de eerste paragraaf van dit artikel wordt duidelijk gemaakt dat Waarborgbeheer NV als gespecialiseerde dochteronderneming van Participatiemaatschappij Vlaanderen NV onderworpen is aan de bepalingen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg. In dat decreet zijn de basisregels inzake samenstelling, werking en organisatie van het toezicht van de Vlaamse investeringsmaatschappijen en hun gespecialiseerde dochterondernemingen duidelijk vastgelegd.

In de tweede paragraaf wordt vastgelegd dat, in afwijking van het voornoemde decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, een beheersovereenkomst zal opgemaakt worden met

drie partijen : Waarborgbeheer NV, Participatiemaatschappij Vlaanderen NV en het Vlaamse Gewest. In die beheersovereenkomst zullen de precieze taken, de financiering, de financiële doelstellingen en de rapporteringsverplichtingen van Waarborgbeheer NV vastgelegd worden. Een aantal van de taken die Waarborgbeheer zal moeten waarmaken naar aanleiding van de bepalingen van dit decreet, worden in het tweede lid van de tweede paragraaf opgesomd. Die taken spreken voor zich en behoeven geen verdere commentaar.

In de derde paragraaf van dit artikel wordt voor Waarborgbeheer NV afgeweken van het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen inzake het toezicht op de vennootschap. Die afwijkingen volgen uit het feit dat de activiteiten van Participatiemaatschappij Vlaanderen NV, met onder meer het beheer van haar gespecialiseerde dochterondernemingen zoals Waarborgbeheer NV, reeds het voorwerp uitmaken van controle door de Vlaamse regering. Bijkomende controle door de Vlaamse regering op Waarborgbeheer NV wordt bijgevolg onnodig geacht.

Artikelen 23 en 24

De artikelen 23 en 24 vermelden de overgangsbepalingen.

Zoals reeds is toegelicht in het algemeen deel van de toelichting, ligt, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, de huidige waarborgregeling vervat in de afdeling 2 van het hoofdstuk I van de wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978.

In artikel 26 van het onderhavige decreet wordt de Vlaamse regering, onder meer, de bevoegdheid verleend om deze wetsbepalingen, al dan niet geleidelijk, op te heffen teneinde ze in overeenstemming te brengen met dit decreet. Voorts wordt de Vlaamse regering in artikel 30 de bevoegdheid verleend om onderhavig decreet hetzij in zijn geheel, hetzij onderdeel per onderdeel, in werking te stellen.

De samenlezing van de beide voormelde artikelen verschaft de Vlaamse regering het instrumentarium om de inwerkingstelling van de nieuwe regeling en de opheffing van de oude, synchroon én geleidelijk te doen verlopen om aldus te vermijden dat er een cesuur zou optreden bij de overgang van de oude waarborgregeling naar de nieuwe regeling. Het is immers de bedoeling dat de overgang aldus verloopt dat de financiële sector (of, preciezer, het seg-

ment ervan bedoeld in artikel 4) en haar relevant cliënteel, te weten de KMO's, geen hinder zouden ondervinden bij de overgang van de oude waarborgregeling naar de nieuwe waarborgregeling.

De overgangsbepalingen van de artikelen 23 en 24 zijn in die geest, op een soepele wijze, geredigeerd en beogen de vervollediging van het voormelde instrumentarium.

Aldus is het de bedoeling dat het hoofdstuk III inzake het dossierbeheer vrij snel na de afkondiging van dit decreet en ten laatste bij het verstreken zijn van de termijn van de huidige samenwerkingsovereenkomst in dat verband tussen, enerzijds, het Vlaamse Gewest en, anderzijds, de NV Beroepskrediet, derhalve op datum van 28 februari 2004, in werking zou zijn gesteld en dat ten laatste op de voormelde datum de beheersovereenkomst, waarvan sprake in artikel 22 in werking zou treden. Het is dan de bedoeling dat Waarborgbeheer NV het beheer van de lopende dossiers die zijn geopend onder toepassing van de oude waarborgregeling, zal overnemen.

Teneinde Waarborgbeheer NV in staat te stellen haar taken naar behoren uit te voeren, bekleedt het derde lid van artikel 23 de vennootschap, respectievelijk haar bestuursorgaan, tot aan de inwerkingstelling van het tweede hoofdstuk van onderhavig decreet, met de bevoegdheden die de Wet van 4 augustus 1978 toekent aan het daarin vermelde Waarborgfonds, respectievelijk waarborgcomité.

Het artikel 24 verschaft een rechtsbasis met het oog op het tijdens de overgangsperiode blijven verschaffen van waarborgen onder toepassing van de oude waarborgregeling, wat mogelijk blijft tot op het tijdstip waarop door de Vlaamse regering voor het eerst zal zijn beslist over een toekenning van waarborgen na een eerste oproep als bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 8. De aldus toegekende waarborgen worden daarna verder afgewikkeld conform de (overgangs-)regeling die is voorzien in artikel 23.

Artikel 25

In de eerste paragraaf van dit artikel wordt vastgelegd dat Waarborgbeheer NV voor de uitoefening van haar taken van beheer van de waarborgregelingen ten gunste van KMO's een vergoeding zal ontvangen lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Het bedrag, de voorwaarden en de betalingsmodaliteiten van die vergoeding, zullen

vastgelegd worden in de beheersovereenkomst waarnaar verwezen wordt in artikel 22.

In het tweede lid van de eerste paragraaf wordt de mogelijkheid gecreëerd om aan Waarborgbeheer NV kwartaalvoorschotten toe te kennen op de voormelde beheersvergoeding.

In de tweede paragraaf van artikel 25 wordt vastgelegd dat de begroting van de Vlaamse Gemeenschap de verliezen zal dragen die (naar alle waarschijnlijkheid) zullen voortvloeien uit het toekennen van waarborgen, zoals geregeld door dit decreet. Die verliezen zullen berekend worden op basis van de bedragen waarvoor waarborgen worden afgeroepen en uitbetaald en de bedragen van de ontvangen premies.

Artikel 26

Dit artikel vergt geen nadere commentaar.

Artikel 27

Dit artikel vergt geen nadere commentaar.

Artikel 28

Dit artikel heeft tot doel elke interpretatie uit te sluiten die ertoe kan leiden dat staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-verdrag kan verleend worden op basis van dit decreet zonder voorafgaande goedkeuring van uitvoeringsbesluiten door de Vlaamse regering. Het voorstel van decreet is geen steunregeling zoals gedefinieerd in artikel 1, lid d), van de procedurele Verordening (“onder steunregeling wordt verstaan, elke regeling op grond waarvan aan ondernemingen die in de regel op algemene en abstracte wijze zijn omschreven, individuele steun kan worden toegekend zonder dat hiervoor nog uitvoeringsbesluiten zijn vereist, alsmede elke regeling op grond waarvan steun die niet gebonden is aan een specifiek project voor onbepaalde tijd en/of een onbepaald bedrag aan een of meer ondernemingen kan worden toegekend”). Bijgevolg is het ook niet onderworpen aan de aanmeldingsplicht vermeld in artikel 88, lid 3, van het EG-verdrag.

Artikel 29

Dit artikel vergt geen nadere commentaar.

Artikel 30

Dit artikel vergt geen nadere commentaar.

Marc VAN DEN ABELEN

Robert VOORHAMME

Jos STASSEN

André-Emiel BOGAERT

VOORSTEL VAN DECREET

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° waarborg : een waarborg van het Vlaamse Gewest die met toepassing van het bepaalde in dit decreet wordt verleend ;
- 2° waarborghouder : een persoon die door de Vlaamse regering als begunstigde van een waarborg werd aangeduid ;
- 3° kandidaat-waarborghouder : een persoon die, met naleving van de gestelde procedureregels, op formele wijze zijn belangstelling om waarborghouder te worden heeft laten blijken en waaraan geen, of nog geen, waarborg is toegekend ;
- 4° kredietnemer : een kleine of middelgrote onderneming tot zekerheid van wiens verbintenissen een waarborg kan worden verleend aansluitend bij een financieringsovereenkomst of andere verrichting ;
- 5° financieringsovereenkomst : een overeenkomst tussen, enerzijds, een kleine of middelgrote onderneming en, anderzijds, een kredietinstelling, leasingmaatschappij of kredietverlenende vennootschap voor de sociale economie, strekkend tot de financiering van investeringen of activiteiten van een kleine of middelgrote onderneming ;
- 6° kleine onderneming : kleine onderneming als gedefinieerd in de KMO-verordening ;
- 7° middelgrote onderneming : middelgrote onderneming als gedefinieerd in de KMO-verordening ;
- 8° KMO-verordening : verordening nr. 70/2001 van de Europese Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen, met inbegrip van alle latere wijzigingen daaraan ;
- 9° kredietinstelling : een kredietinstelling die de vergunning bedoeld in artikel 7 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen heeft bekomen, en de ermee verbonden vennootschappen in de zin van artikel 11 van het Wetboek van Vennootschappen, alsmede iedere kredietinstelling die sorteert onder een andere lidstaat van de Europese Unie en die in overeenstemming met de titel III van de voormelde wet van 22 maart 1993, haar werkzaamheden op het Belgisch grondgebied mag uitoefenen ;
- 10° leasingmaatschappijen : ondernemingen die van hun gewoon beroep hebben gemaakt het stellen van handelingen of verrichtingen van financieringshuur of leasing als bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 55, tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur van 10 november 1967 en die daartoe de in artikel 2 van dat koninklijk besluit bedoelde erkenning hebben bekomen, alsmede de financiële instellingen en kredietinstellingen, afkomstig van een andere lidstaat van de Europese Unie, die voldoen aan het bepaalde in de artikel 2, § 2, van voormeld koninklijk besluit ;
- 11° maatschappijen voor onderlinge borgstelling : de vennootschappen bedoeld in artikel 57 van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap, alsmede de soortgelijke ondernemingen afkomstig van een andere lidstaat van de Europese Unie die er onder een gelijkaardige regeling sorteren ;
- 12° andere verrichtingen : transacties zoals bedoeld in artikel 5, § 1, 2° ;
- 13° geldingsduur : de periode, vastgesteld door de Vlaamse regering, tijdens dewelke een waarborghouder een hem toegekende waarborg kan afroepen ;
- 14° sociale economie : economische activiteiten uitgeoefend door vennootschappen, hoofdzakelijk coöperatieve vennootschappen, en on-

derlinge maatschappijen van vereniging met de volgende principes als ethiek :

- a) gerichtheid op dienstverlening aan de leden of de gemeenschap in plaats van winst ;
- b) autonoom beheer ;
- c) democratisch beslissingsproces ;
- d) de personen en het werk hebben voorrang op het kapitaal bij de verdeling van de inkomsten ;

15° Waarborgbeheer NV : de naamloze vennootschap die wordt opgericht met toepassing van het bepaalde in artikel 20 ;

16° decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen : het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg van 13 juli 1994 ;

17° wet van 4 augustus 1978 : wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978 ;

18° decreet van 15 april 1997 : decreet tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal van 15 april 1997.

HOOFDSTUK II

Waarborgregeling ten gunste van kleine en middelgrote ondernemingen

AFDELING 1

Voorwaarden waaronder waarborgen worden verleend

Artikel 3

Binnen de perken van dit decreet kan de Vlaamse regering waarborgen verschaffen aan kandidaat-waarborghouders met het oog op de stimulering van de oprichting, ontwikkeling en financiering van kleine en middelgrote ondernemingen die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest.

Artikel 4

§ 1. De volgende personen komen in aanmerking voor het verwerven van de hoedanigheid van waarborghouder :

- 1° kredietinstellingen ;
- 2° maatschappijen voor onderlinge borgstelling ;
- 3° leasingmaatschappijen ;
- 4° kredietverlenende vennootschappen voor de sociale economie.

§ 2. Een waarborg kan enkel worden toegekend aan de in § 1 bedoelde personen die gebruikelijk ten gunste van kleine of middelgrote ondernemingen financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, aangaan, respectievelijk stellen.

Artikel 5

§ 1. Een waarborg wordt slechts verleend tot zekerheid van :

- 1° verbintenissen van kleine en middelgrote ondernemingen voortvloeiend uit financieringsovereenkomsten die strekken tot een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest of tot de financiering van de activiteiten van een op het voormeld grondgebied gelegen exploitatiezetel ;
- 2° andere verrichtingen, vastgelegd door de Vlaamse regering, die strekken tot een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest van een kleine of middelgrote onderneming of tot de financiering van de activiteiten van een op het voormeld grondgebied gelegen exploitatiezetel van een kleine of middelgrote onderneming.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de soort van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen waaraan een waarborg kan gehecht worden.

De Vlaamse regering bepaalt, per soort van financieringsovereenkomst en andere verrichting de nadere criteria en voorwaarden waaraan zij moeten voldoen.

Elk van die soorten van financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen verzekert in elk geval de doelstelling bepaald in artikel 3.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt per soort van financieringsovereenkomst en andere verrichting het percentage van de wanbetaling van de kredietnemer waarvoor de afroep van een waarborg gevraagd kan worden.

Voor geen van de soort van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen mag het voormelde percentage meer dan 75 percent bedragen van de wanbetaling van de kredietnemer waarvoor de afroep gevraagd wordt.

Artikel 6

§ 1. Een waarborg kan slechts verleend worden mits de betaling van premies die, per soort van financieringsovereenkomst en andere verrichting, door de Vlaamse regering vastgesteld worden volgens de aard, de gewichtigheid en de geldingsduur van de door de waarborg gedekte risico's.

Bij wege van uitzondering op het bepaalde in het eerste lid, kan de Vlaamse regering, ten behoeve van door haar geïdentificeerde specifieke doelgroepen en onder door haar vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, bepalen dat geen premie verschuldigd is.

§ 2. Ongeacht de duur en de aard van de financieringsovereenkomsten en de andere verrichtingen tot zekerheid waarvan een waarborg verstrekt wordt, moet de waarborghouder deelnemen in de risico's verbonden aan de kredieten en andere verrichtingen tot zekerheid waarvan de waarborg verleend wordt.

De Vlaamse regering kan het bepaalde in het eerste lid nader preciseren of concretiseren.

§ 3. In geval van een openbare ramp of crisis die bij besluit van de Vlaamse regering als dusdanig is erkend, kan door de Vlaamse regering conform de door haar vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, van de verplichtingen bedoeld in artikel 5, § 3, tweede lid, en artikel 6, § 2, eerste lid, afgeweken worden voor de gehele of gedeeltelijke geldingsduur tijdens dewelke een reeds toegekende waarborg geldt.

De toekenning van een nieuwe waarborg door de Vlaamse regering kan in dezelfde omstandigheden gebeuren zonder het opleggen van een verplichting tot het betalen van premies, of met een tijdelijke vrijstelling van de voormelde verplichtingen.

Artikel 7

§ 1. Een waarborg kan slechts worden verleend voor financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen waarin de kredietnemer en de waarborghouder uitdrukkelijk hebben aanvaard dat de uitbetaling van de waarborg door het Vlaamse Gewest niet bevrijdend werkt ten opzichte van de kredietnemer en andere borgen. De waarborghouder verbindt zich ertoe na afroep van de waarborg de schuldvordering verder te innen en de gerecupeerde bedragen ten belope van het in artikel 5, § 3, eerste lid, bedoelde percentage door te storten aan het Vlaamse Gewest.

§ 2. De Vlaamse regering kan, wat bestaande waarborgen betreft, in de in artikel 6, § 3, bedoelde gevallen een afwijking van het bepaalde in § 1 toestaan.

De toekenning van een nieuwe waarborg door de Vlaamse regering kan in dezelfde omstandigheden gebeuren zonder de naleving van de in de § 1 bedoelde verplichting, dan wel met een tijdelijke vrijstelling van die verplichting.

AFDELING 2

Modaliteiten en procedure van de toekenning van waarborgen ten gunste van KMO's

Artikel 8

§ 1. Op bij besluit van de Vlaamse regering vastgestelde tijdstippen doet de Vlaamse regering een openbare oproep die ertoe strekt te achterhalen welke personen belangstelling vertonen om kandidaat-waarborghouder te worden.

Aan de oproep bedoeld in het eerste lid wordt de gepaste richtbaarheid verleend.

§ 2. Terzelfdertijd met de bekendmaking van de voormelde oproep maakt de Vlaamse regering volgende gegevens bekend :

1° het maximumbedrag van het geheel van de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen ;

3° de sleutel van verdeling van het totaal bedrag aan waarborgen dat daadwerkelijk zal toegekend worden, onder de kandidaat-waarborghouders waaraan een waarborg verleend wordt ;

- 4° de geldingsduur van de toe te kennen waarborgen ;
- 5° de periode gedurende dewelke de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen, gekoppeld kunnen worden aan nieuwe financieringsovereenkomsten of nieuwe andere verrichtingen, die aan de in artikel 5 gestelde voorwaarden voldoen ;
- 6° de premies en de modaliteiten van betaling ervan die de waarborghouder, per soort van financieringsovereenkomst of andere verrichting, als tegenprestatie voor de waarborgen verschuldigd zal zijn ;
- 7° het dekkingspercentage als bedoeld in artikel 5, § 3, dat voor de verschillende soorten van financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, werd vastgesteld ;
- 8° de termijn waarbinnen op de oproep moet gereageerd worden teneinde in aanmerking te komen voor de toekenning van een waarborg ;
- 9° de datum waarop de Vlaamse regering zal beslissen over de toekenning van de waarborgen in het kader van de betreffende oproep.

§ 3. De sleutel van verdeling bedoeld in § 2, 3°, wordt vóór het uitbrengen van een oproep als bedoeld § 1 vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering op basis van objectieve en economisch verantwoorde criteria.

Artikel 9

§ 1. Personen die waarborghouder willen worden, dienen zich, op straffe van onontvankelijkheid, binnen de door de Vlaamse regering bepaalde termijn na datum van bekendmaking van de oproep en op de wijze bepaald in die oproep, bij Waarborgbeheer NV kenbaar te maken.

§ 2. De in § 1 bedoelde kenbaarmaking vermeldt minstens :

- 1° de bewijslevering van één van de hoedanigheden bedoeld in artikel 4, § 1 ;
- 2° een omschrijving van het soort van financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen, en de uitvoeringsregels daarvan, waarvoor de persoon die zijn belangstelling laat blijken, de waarborg wil bekomen ;

3° de ontwerpen van modelovereenkomsten van die financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen die in elk geval het bepaalde in artikel 7, § 1, vermelden en waarvan tevens blijkt dat zij voldoen aan het bepaalde in dit decreet en zijn uitvoeringsregels ;

4° de verbintenis om bij de toekenning van kredieten, of het aangaan van de andere verrichtingen, waarvoor mogelijkerwijze een afroep van de waarborg zal worden verricht, van de sub 3° bedoelde modellen gebruik te maken.

De Vlaamse regering kan nadere regels uitvaardigen aangaande het bepaalde in het eerste lid.

Artikel 10

§ 1. Na kennisname van een advies daaromtrent van Waarborgbeheer NV, kent de Vlaamse regering, op de datum bedoeld in artikel 8, § 2, 9°, aan elke kandidaat-waarborghouder die aan de gestelde voorwaarden voldoet, een waarborg toe ten belope van een deel van het totaal bedrag aan waarborgen dat op dat ogenblik kan worden toegekend.

§ 2. Het bedrag van de waarborg die aan elk van de kandidaat-waarborghouders wordt toegekend, wordt berekend met toepassing van de in artikel 8, § 3, bedoelde sleutel van verdeling.

§ 3. De toekenning van een waarborg aan een kandidaat-waarborghouder waaraan reeds in het kader van een eerdere oproep een waarborg is toegekend, kan neerkomen op een herbepaling van de voorwaarden, onder meer op het vlak van het bedrag en van de geldingsduur, van de eerder toegekende waarborg. De aldus herbepaalde waarborg vervangt in een dergelijk geval de eerder toegekende waarborg die daarbij herroepen wordt.

De Vlaamse regering kan nadere regelen uitvaardigen aangaande het bepaalde in het eerste lid.

§ 4. De beslissing van de Vlaamse regering waarbij een waarborg toegekend wordt, vermeldt uitdrukkelijk de geldingsduur waarvoor die waarborg wordt verleend, alsook de periode bedoeld in artikel 8, § 2, eerste lid, 5°.

Tevens vermeldt de in het eerste lid bedoelde beslissing de verschuldigde premies, alsmede de modaliteiten van betaling ervan.

Artikel 11

§ 1. In voorkomend geval deelt de Vlaamse regering aan de waarborghouder mee ten belope van welk bedrag en onder welke voorwaarden en modaliteiten, hem de waarborg toegekend wordt.

In voorkomend geval deelt de Vlaamse regering aan kandidaat-waarborghouders waaraan geen waarborg verleend wordt, de beslissing van weigering mee onder vermelding van de motivering van deze weigering.

§ 2. De Vlaamse regering maakt de wijze van verdeling van het totaal bedrag dat per oproep wordt toebedeeld, bekend in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. De Vlaamse regering brengt de in § 1 bedoelde beslissingen ter kennis van Waarborgbeheer NV.

Artikel 12

De Vlaamse regering kan de modaliteiten en procedure van de toekenning van waarborgen met toepassing van dit decreet aan nadere regelen onderwerpen.

AFDELING 3

Periodieke rapportering

Artikel 13

§ 1. Een waarborghouder verstrekt, op periodieke tijdstippen, aan Waarborgbeheer NV inlichtingen over alle financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen, waarvan de waarborghouder meent dat hij de hem toegekende waarborgen zal kunnen afroepen in geval de kredietnemer in de omstandigheid, bedoeld in artikel 14, § 1, komt te verkeren.

De in het eerste lid bedoelde inlichtingen bevatten tevens het totale bedrag waarvoor de waarborghouder de hem toegekende waarborgen zal kunnen afroepen in geval de kredietnemer in de voormelde omstandigheid komt te verkeren. Dat totale bedrag is ten hoogste het totale bedrag van de waarborgen die aan de waarborghouder werden toegekend en waarvoor de geldingsduur nog loopt.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de inhoud, nadere modaliteiten en periodiciteit van de informatieverstrekking, bedoeld in § 1.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop Waarborgbeheer NV onderzoekt of de in § 1 bedoelde inlichtingen correct zijn en of de financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen waarover inlichtingen verstrekt werden aan de gestelde voorwaarden voldoen.

AFDELING 4

Afroep van de waarborg

Artikel 14

§ 1. Een waarborghouder kan de waarborg afroepen onder de volgende voorwaarden :

1° er is een volledig eisbaar stellen van de verbintenissen van een kredietnemer voortvloeiend uit een financieringsovereenkomst of andere verrichting waarover de inlichtingen verstrekt werden als bedoeld in artikel 13, § 1 ;

2° de afroep betreft ten hoogste het percentage van het bedrag van de wanbetaling dat voor de betreffende soort van financieringsovereenkomst, of andere verrichting, is vastgesteld door de Vlaamse regering met toepassing van het bepaalde in artikel 5, § 3, eerste lid.

§ 2. Het afroepen van de waarborg is slechts mogelijk :

1° ten belope van het bedrag van de toegekende waarborg ;

2° ten belope van het percentage vermeld in § 1, 2° ;

3° totdat het bedrag van de waarborg, of, indien er voorheen reeds een of meerdere uitbetalingen van afroepen zijn geweest, het saldo daarvan, volledig is uitbetaald.

§ 3. Het afroepen van de waarborg is slechts mogelijk tijdens de geldingsduur van de waarborg.

Artikel 15

Een afroep van de waarborg gebeurt, volgens de nadere modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, door een kennisgeving aan Waarborgbeheer NV.

AFDELING 5

Betaling van de waarborg

Artikel 16

De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze Waarborgbeheer NV onderzoekt of de afroep van de waarborg voldoet aan de in artikel 14 bedoelde voorwaarden.

Artikel 17

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van gehele of gedeeltelijke betaalbaarstelling, door Waarborgbeheer NV, van een afroep van een waarborg.

In elk geval dient een beslissing van gehele of gedeeltelijke weigering van betaalbaarstelling van een dergelijke afroep nader te worden gemotiveerd en aan de waarborghouder ter kennis te worden gebracht volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Bij besluit van de Vlaamse regering worden de voorwaarden, de termijnen en de procedure van een hoger beroep bij de Vlaamse regering van een beslissing tot gehele of gedeeltelijke weigering van betaalbaarstelling nader geregeld.

Artikel 18

§ 1. Voor de gevallen dat is beslist tot een uitbetaling van een afroep van een waarborg, gebeurt de uitbetaling ervan volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Een uitbetaling verloopt in een eerste fase in elk geval ten provisionele titel en onder voorbehoud van een definitieve afrekening die plaats vindt op het ogenblik waarop alle gevestigde waarborgen uitgewonnen zijn.

Ingeval de waarborghouder na de definitieve afrekening nog bedragen recupereert, stort hij die ten belope van het in artikel 5, § 3, eerste lid, bedoelde percentage door aan het Vlaamse Gewest, volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering.

AFDELING 6

Berekening van het saldo van de waarborg nadat een uitbetaling heeft plaatsgevonden

Artikel 19

Conform de nadere modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, berekent Waarborgbeheer NV, in geval een provisionele uitbetaling plaats gevonden heeft, de omvang van het nog beschikbare saldo van het bedrag van de waarborg van de waarborghouder en deelt de uitkomst van die berekening mee aan de waarborghouder.

Telkens na een definitieve afrekening als bedoeld in artikel 18, § 2, verricht Waarborgbeheer NV, volgens de nadere modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, een herberekening van het uitstaande saldo.

HOOFDSTUK III

Waarborgbeheer NV

Artikel 20

§ 1. Participatiemaatschappij Vlaanderen NV richt een gespecialiseerde dochteronderneming op die de naam “Waarborgbeheer NV” draagt.

§ 2. Participatiemaatschappij Vlaanderen NV heeft het recht om, met toepassing van de regels van het vennootschapsrecht, de naam van Waarborgbeheer NV te wijzigen.

Artikel 21

Waarborgbeheer NV heeft als doel :

1° het beheer, in opdracht van het Vlaamse Gewest, van de dossiers voortvloeiend uit de waarborgregeling vastgelegd in dit decreet ;

- 2° het beheer, in opdracht van het Vlaamse Gewest, van de dossiers voortvloeiend uit andere waarborgregelingen die strekken tot de stimulering van de oprichting, ontwikkeling en financiering van kleine of middelgrote ondernemingen ;
- 3° het toekennen van waarborgen tot zekerheid van de verbintenissen van kleine of middelgrote ondernemingen, of andere verrichtingen ;
- 4° het verlenen van advies over waarborgverlening ten gunste van ondernemingen.

Artikel 22

§ 1. Voor wat niet uitdrukkelijk anders geregeld is in dit decreet, is Waarborgbeheer NV onderworpen aan de bepalingen van het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen.

§ 2. In afwijking van artikel 10, § 3 en § 4, van het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen worden de opdrachten, financiering, financiële doelstellingen en rapporteringsverplichtingen van Waarborgbeheer NV geregeld in een overeenkomst tussen Waarborgbeheer NV, Participatiemaatschappij Vlaanderen NV en het Vlaamse Gewest.

In de in het eerste lid bedoelde overeenkomst wordt bepaald dat Waarborgbeheer NV, volgens de modaliteiten vastgelegd in die overeenkomst, belast wordt met onder meer de volgende taken :

- 1° het per kandidaat-waarborghouder of per waarborghouder, aanleggen en bijhouden van een dossier waarin alle mededelingen die een belanghebbende op grond van, of krachtens dit decreet en zijn uitvoeringsregelen verricht, worden bijgehouden ;
- 2° het inzamelen van de mededelingen bedoeld in artikel 9, § 1 ;
- 3° het uitbrengen van de adviezen bedoeld in artikel 10, § 1 ;
- 4° het voeren van het onderzoek bedoeld in artikel 13, § 3 ;
- 5° het voeren van het onderzoek bedoeld in artikel 16 ;

6° het beslissen over de betaalbaarstelling van een afroep van een waarborg als bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 17 ;

7° het verrichten van de berekeningen bedoeld in artikel 19 ;

8° het beheer van de middelen toegekend krachtens het bepaalde in artikel 25.

§ 3. In afwijking van artikel 12, § 1, van het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, staat Waarborgbeheer NV niet onder het toezicht van de Vlaamse regering door toedoen van een regeringscommissaris, maar onder het toezicht van Participatiemaatschappij Vlaanderen NV.

HOOFDSTUK IV

Overgangsbepalingen

Artikel 23

Vanaf de datum van inwerkingtreding van het hoofdstuk III van dit decreet, is, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, Waarborgbeheer NV belast met het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers inzake de waarborgen die voor datum van de voormelde inwerkingtreding toegekend werden op grond van afdeling 2 van hoofdstuk I van de wet van 4 augustus 1978, alsmede inzake de waarborgen die na deze datum toegekend worden op grond van het bepaalde in artikel 24.

Vanaf de datum, bedoeld in het eerste lid, is Waarborgbeheer NV belast met het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers inzake de waarborgen die toegekend werden op grond van het decreet van 15 april 1997.

Het beheer en de verdere afwikkeling van de in het eerste en tweede lid bedoelde dossiers gebeurt, in zoverre mogelijk, met toepassing van de regels bepaald in artikel 22, § 2, tweede lid, en in de artikelen van dit decreet waarnaar in voormeld artikel wordt verwezen.

In zoverre nodig voor de behartiging van de in het eerste, het tweede en derde lid bedoelde taken, worden de taken en bevoegdheden die in afdeling 2 van hoofdstuk I van de wet van 4 augustus 1978 en in de artikelen 5 tot en met 10 van het decreet van 15 april 1997 zijn toevertrouwd aan het Waarborgfonds bedoeld in artikel 12 van die wet, re-

spectievelijk aan het Comité van het Waarborgfonds bedoeld in artikel 13 van die wet, tijdens de periode waarbinnen de in dit artikel bedoelde overgangsregelen van kracht zijn, waargenomen, respectievelijk uitgeoefend, door Waarborgbeheer NV, respectievelijk door het bestuursorgaan van deze vennootschap.

Artikel 24

In de periode die verstrijkt tussen de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk III van dit decreet en de datum waarop de Vlaamse regering voor het eerst een beslissing als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, neemt, kunnen er, wat betreft het Vlaamse Gewest, verder waarborgen worden verstrekt op basis van de afdeling 1 van het hoofdstuk I van de wet van 4 augustus 1978.

HOOFDSTUK V

Middelen bestemd ter financiering van de waarborgrekening

Artikel 25

§ 1. Lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ontvangt Waarborgbeheer NV, onder de voorwaarden nader bepaald in de in artikel 22, § 2, bedoelde overeenkomst, een vergoeding voor alle kosten verbonden aan het verrichten van de taken bepaald in voormelde overeenkomst.

Er kunnen aan Waarborgbeheer NV voor het verrichten van haar taken, lastens de daarvoor voorziene kredieten, kwartaalvoorschotten worden toegekend.

§ 2. De eventuele verliezen voortvloeiend uit het toekennen van waarborgen volgens de waarborgregeling, vastgelegd in dit decreet, worden gedragen lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Die verliezen worden bepaald rekening houdend met de premieontvangsten krachtens artikel 6, § 1.

HOOFDSTUK VI

Slot-, wijzigings- en opheffingsbepalingen

Artikel 26

§ 1. De Vlaamse regering wordt ermee belast om de bestaande wets- en decreetsbepalingen waarin het Waarborgfonds bedoeld in artikel 12 van de wet van 4 augustus 1978 en de regeling bedoeld in afdeling 2 van hoofdstuk I van de wet van 4 augustus 1978, nader zijn geregeld, te wijzigen, aan te vullen, te vervangen of op te heffen, om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit decreet.

De Vlaamse regering wordt er in dat kader inzonderheid mee belast om de in het eerste lid bedoelde wets- en decreetsbepalingen gehanteerde terminologie aan te passen, door, inzonderheid, waar nodig, de verwijzing naar het waarborgfonds, of naar de regeling, als bedoeld in het eerste lid, te vervangen door een verwijzing die kadert in de terminologie van dit decreet.

De besluiten die krachtens deze paragraaf worden vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien zij niet bij decreet zijn bekrachtigd binnen de negen maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot deze laatste datum.

De in deze paragraaf aan de Vlaamse regering opgedragen bevoegdheid vervalt negen maanden na de inwerkingtreding van dit decreet. Na die datum kunnen de besluiten die krachtens deze paragraaf zijn vastgesteld en zijn bekrachtigd alleen bij een decreet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

§ 2. De Vlaamse regering wordt ermee belast de bepalingen van de wetten en decreten betreffende de regeling en het Waarborgfonds als bedoeld in het eerste lid van de eerste paragraaf te coördineren, alsook de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgende wijzigingen hebben aangebracht tot het tijdstip van coördinatie. Te dien einde kan zij :

1° de te coördineren bepalingen anders inrichten, inzonderheid opnieuw ordenen en vernummen ;

2° de verwijzingen in de te coördineren bepalingen dienovereenkomstig vernummeren ;

3° de te coördineren bepalingen met het oog op onderlinge overeenstemming en eenheid van terminologie herschrijven zonder te raken aan de erin neergelegde beginselen ;

4° de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

De in het eerste lid bedoelde coördinatie treedt pas in werking nadat zij bekrachtigd is door het Vlaams Parlement.

Artikel 27

Artikel 14 van het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest, gewijzigd bij decreet van 15 april 1997, wordt opgeheven.

Artikel 28

Er kan op basis van dit decreet alleen steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag toegerekend worden na de inwerkingtreding van de desbetreffende uitvoeringsbesluiten.

Artikel 29

Voor het eerste jaar, volgend op de inwerkingtreding van hoofdstuk II van dit decreet, wordt het maximale totale bedrag waarvoor de Vlaamse regering waarborgen kan toekennen volgens de bepalingen van dit decreet, vastgelegd op 150 miljoen euro.

Het maximale totale bedrag waarvoor de Vlaamse regering waarborgen kan toekennen volgens de bepalingen van dit decreet in de daaropvolgende jaren, zal vastgelegd worden in de desbetreffende uitgavenbegrotingen van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 30

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet, of elk van de hoofdstukken, afdelingen binnen hoofdstukken, dan wel artikelen ervan, in werking treedt.

Marc VAN DEN ABEELEN

Robert VOORHAMME

Jos STASSEN

André-Emiel BOGAERT
